

دانشگاه تربیت مدرس



فصل نامه - خبرنامه ویژه

مهندسی

مکانیک مدرس

شماره ۸ / ۱۴۰۰



دانشگاه تربیت مدرس

فصلنامه - خبرنامه ویژه
نشریه مهندسی مکانیک مدرس

تهیه کنندگان این شماره:

دکتر مهران محبوب خواه
(دانشگاه تبریز)

دکتر محمدجواد ناطق
(سردبیر نشریه)

دکتر امیر راستی
(مدیر داخلی نشریه)

مهندس محمدرضا علی گل
(کارشناس و مدیر نشر نشریه)

فهرست مطالب

شماره صفحه	عنوان
۱	اخبار برگزیده نشریه
۱	معرفی استان آذربایجان شرقی
۱	صنعت استان آذربایجان شرقی
۱	گردشگری استان آذربایجان شرقی
۲	دانشگاه‌های اصلی استان آذربایجان شرقی
۳	نشریه مهندسی مکانیک دانشگاه تبریز

نشانی: تهران، بزرگراه جلال آل احمد، پل نصر، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده مهندسی مکانیک

وبسایت نشریه: <https://mme.modares.ac.ir>

ایمیل نشریه: mme@modares.ac.ir شماره تلفن نشریه: ۰۹۹۴۴۳۷۸۸۵

اخبار برگزیده نشریه

✓ آمار مجله

مجله مهندسی مکانیک مدرس در بازه مهر الی لغایت آذر ۱۴۰۱، پذیرای ۷۳ مقاله بوده است. از این میان، آمار پذیرش مجله در این بازه، تا کنون ۴۲ عدد بوده است (جدول ۱).



شکل ۱- موقعیت جغرافیایی استان آذربایجان شرقی

جدول ۱- آمار دریافت و پذیرش مقالات در بخشی از دوره ۲۲

عنوان	آمار بخشی از دوره ۲۲ (۱۴۰۱/۰۶/۳۱ لغایت ۱۴۰۱/۰۹/۳۰)
مقالات دریافت شده	۷۳
مقالات پذیرش شده	۴۲
نرخ پذیرش	۵۷٪

صنعت استان آذربایجان شرقی

به جهت تمرکز صنایع بزرگ تولیدی در شهر تبریز، از قطب‌های مهم صنعتی در سطح ایران به‌شمار می‌رود. در استان آذربایجان شرقی ۴۳۴۲ کارگاه تولیدی فعالیت می‌کنند که این تعداد شامل ۸۳۲ کارگاه صنعتی بوده که این استان از این لحاظ، ۵/۹۹ درصد از کل کارگاه‌های صنعتی ایران را به خود اختصاص داده‌است. صنایع مختلفی از قبیل صنایع شیمیایی، ماشین‌آلات و تجهیزات، محصولات کانی غیرفلزی، مواد غذایی، آشامیدنی و دخانیات، نساجی، پوشاک، چرم و کفش در شهر تبریز مشغول فعالیت هستند که از مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به آجر آذربایجان، بافندگی لایکو، بلبرینگ‌سازی ایران، پالایشگاه تبریز، پتروشیمی تبریز، پشم تبریز، پیستون‌سازی ایران، تخت‌خواب فروزان، تخته فشاری و فورمیکاسازی، تراکتورسازی ایران، ترموپلاست، چرم‌سازی تبریز، کفش آقایی، حوله برق‌لامع، خانه‌سازی ایرداک، لیلاند دیزل، درمن دیزل، هاکسیران دیزل، ایدم، ریسندگی پشمینه تبریز، سیمان صوفیان، آذریت، شیر پاستوریزه، کبریت‌سازی توکلی، کبریت‌سازی ممتاز، گچ آذربایجان، ماشین‌سازی تبریز، پمپیران، موتوژن، موکت تبریز، نساجی تبریز، نوشابه‌سازی پیسی‌کولا، نوشابه‌سازی کوکاکولا و نیروگاه بزرگ حرارتی در تبریز فعالیت می‌کنند.

گردشگری استان آذربایجان شرقی

استان آذربایجان شرقی دارای مناطق گردشگری و تاریخی بسیار زیادی است که سالانه پذیرای مهمانان بسیاری از ایران و سایر کشورهای جهان می‌باشد.

معرفی استان آذربایجان شرقی

استان آذربایجان شرقی با ۴۵'۴۸۱ کیلومتر مربع مساحت، حدود ۲/۸ درصد از وسعت کل ایران را به خود اختصاص داده‌است. این استان دارای آب و هوای سرد کوهستانی بوده و کل محدوده آن را کوه‌ها و ارتفاعات تشکیل داده‌اند. مساحت استان آذربایجان شرقی ۴۵'۴۹۱ کیلومتر مربع است و جمعیت آن نیز در سال ۱۴۰۰ خورشیدی بالغ بر ۴'۴۰'۴۰۰ نفر برآورد شده‌است. استان آذربایجان شرقی محل اتصال دو رشته کوه مهم و اصلی کوه‌های ایران، یعنی البرز و زاگرس است و بلندترین نقطه آن، قله کوه سهند است. مرکز استان آذربایجان شرقی، کلان‌شهر تبریز است. شهرهای مهم و اقماری این استان (دارای فرمانداری ویژه) شامل مراغه، مرند و میانه است. آذربایجان شرقی رتبه اول صادرات غیرنفتی در کشور را داراست.



دانشگاه‌های اصلی استان آذربایجان شرقی

بر اساس گزارش اعلام شده موسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی وزارت علوم، آذربایجان شرقی ۸ دانشگاه دولتی، ۲۶ دانشگاه پیام نور، ۳۷ دانشگاه علمی کاربردی، ۴۸ دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۲ دانشگاه غیر انتفاعی و ۸ دانشگاه فنی و حرفه‌ای دارد.

از این تعداد دانشگاه، در رشته‌های فنی مهندسی دانشگاه‌های اصلی استان آذربایجان شرقی شامل دانشگاه تبریز، دانشگاه صنعتی سهند، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، دانشگاه مراغه، دانشگاه بناب، دانشگاه میانه هستند. تاریخچه آموزش عالی در تبریز که قرن‌ها به مهد تمدن، شهرت داشت به ۷۲۰ سال پیش برمی‌گردد که به نام مجموعه بین‌المللی ربع الرشیدی تأسیس شده بود. امروزه از این بنا آثار ناچیزی در تبریز باقی مانده‌است.



شکل ۶- دانشگاه ربع رشیدی



شکل ۲- دامنه‌های سهند



شکل ۳- قلعه بابک خرمدین

✓ دانشگاه تبریز

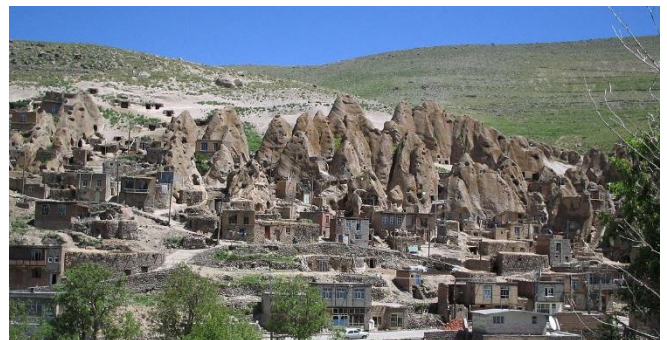
با به ارث بردن این پیشینه، دانشگاه تبریز در سال ۱۹۴۷ میلادی تأسیس شد، که دومین دانشگاه قدیمی ایران است. در سال ۱۳۲۴، یک سال پس از خاتمه جنگ جهانی دوم، در زمان حکومت خودمختار آذربایجان در تاریخ خردادماه ۱۳۲۵ دانشگاه تبریز با نام «آذربایجان اونیورسیتیه‌سی» (دانشگاه آذربایجان) تأسیس شد. در آن سال، تعداد ۱۷۹ دانشجو در رشته‌های طب، فلاح، پداگوژی، فلسفه و ادبیات به تحصیل مشغول شدند. در سال ۱۳۴۶، دانشگاه تبریز که بعدها «دانشگاه آذربادگان» نامیده شد، در مکان کنونی که باغهای بسیار وسیع و دارای قناتهای متعدد بود بنا گردید. پس از انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷ نام دانشگاه دوباره به «دانشگاه تبریز» تغییر یافت.



شکل ۷- نمای دانشگاه تبریز



شکل ۴- کلیسای سنت استپانوس



شکل ۵- دهکده تاریخی کندوان



شکل ۸- دانشکده مهندسی مکانیک دانشگاه تبریز

دانشگاه تبریز در حال حاضر با بیش از ۲۴'۰۰۰ نفر دانشجو و حدود ۸۰۰ نفر هیئت علمی، ۲۰۰ آزمایشگاه تخصصی و عمومی، موزه تاریخ و فرهنگ، موزه جانورشناسی، موزه زمین‌شناسی، مرکز پردازش تصاویر ماهواره‌ای و مراکز و مؤسسه‌های تحقیقاتی و پژوهشی، محیط آموزشی و دانشگاهی بزرگی را در سطح کشور فراهم آورده است. اراضی تحت مالکیت دانشگاه تبریز بالغ بر ۹۰۰ هکتار است.

دانشگاه تبریز در ناحیه شرقی شهر تبریز با چشم‌انداز زیبای کوه‌های شمالی شهر قرار گرفته است. بخشی از محوطه شمالی پردیس اصلی دانشگاه، منطقه سرسبزی می‌باشد که به عنوان باغ گیاه‌شناسی مورد استفاده است. در جنوب فضای مورد نیاز برای توسعه آتی دانشگاه پیش‌بینی شده است و ساختمان کتابخانه مرکزی در این محوطه به بهره‌برداری رسیده است.

قسمت‌های جنوبی و شمالی پردیس اصلی دانشگاه با احداث کمربندی میانی تبریز به دو قسمت تقسیم شد که توسط یک پل روگذر به همدیگر ارتباط دارند. در حال حاضر کل مساحت تخصیص داده شده برای ساختمان‌ها و فضاهای آموزشی دانشگاه در حدود ۳۲۳'۸۹۵ متر مربع می‌باشد. دانشگاه تبریز جزء ده دانشگاه برتر کشور است.

✓ دانشکده مهندسی مکانیک

دانشکده مهندسی مکانیک دانشگاه تبریز با داشتن سابقه طولانی (۷۵ ساله) در تربیت مهندسين کارآمد برای صنایع و با داشتن حدود ۴۸ عضو هیات علمی و امکانات متعدد آزمایشگاهی و کارگاهی، از توان بالقوه زیادی در انجام پروژه های استراتژیک از طراحی تا ساخت در کشور برخوردار می باشد. دانشکده فنی دانشگاه تبریز در سال ۱۳۳۷ خورشیدی تأسیس و در سال ۱۳۸۲ خورشیدی به سه دانشکده مستقل فنی مهندسی مکانیک، فنی مهندسی برق و کامپیوتر و فنی مهندسی عمران تقسیم شد. دانشکده فنی مهندسی مکانیک پس از ایجاد، به عنوان یکی از مهم‌ترین دانشکده‌های دانشگاه تبریز شناخته شد. هم‌اکنون در این دانشکده حدود ۱۸۰۰ نفر دانشجو مشغول تحصیل هستند که از این میان، حدود ۱۲۰۰ نفر در مقطع کارشناسی، ۴۵۰ نفر در مقطع کارشناسی ارشد و ۱۵۰ نفر در مقطع دکترا و ۶ نفر پسادکترا هستند. تعداد اعضای هیات علمی دانشکده فنی مهندسی مکانیک دانشگاه تبریز ۴۷ نفر می باشد که از این تعداد، ۱۲ نفر استاد، ۲۰ نفر دانشیار، ۱۲ نفر استادیار و ۱ نفر مربی هستند. تعداد کارکنان دانشکده ۳۷ نفر می باشد. این دانشکده دارای ۴۵ آزمایشگاه و کارگاه است که فعالیت‌های آموزشی و تحقیقاتی در آن‌ها انجام می‌پذیرد.

دانشکده فنی-مهندسی مکانیک دانشگاه تبریز از چهار گروه آموزشی «مهندسی مکانیک»، «مهندسی ساخت و تولید»، «مهندسی صنایع» و «مهندسی مواد» تشکیل یافته است. گرایشهای مهندسی مکانیک عبارتند از: تبدیل انرژی، سیستم محرکه خودرو، طراحی کاربردی، گرایشهای مهندسی مواد عبارتند از: سرامیک، متالورژی صنعتی و گرایشهای مهندسی صنایع عبارتند از: برنامه‌ریزی و تحلیل سیستم‌ها، تکنولوژی صنعتی و تولید صنعتی.

نشریه مهندسی مکانیک دانشگاه تبریز

اولین شماره این مجله در سال ۱۳۵۴ با پنج مقاله تحت عنوان "مجله دانشکده فنی" به چاپ رسید و انتشار آن تا سال ۱۳۷۹ ادامه یافت. مجله در سال ۱۳۸۰ رتبه علمی- پژوهشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری را دریافت نموده است. از سال ۱۳۸۴ با توجه به نظر کمیسیون نشریات وزارت متبوع، موضوعات تخصصی فنی و مهندسی را به صورت ویژه‌نامه برای سه عنوان مجزای مهندسی برق، مهندسی عمران و مهندسی مکانیک به چاپ رساند. این مجله از سال ۱۳۸۱ در مرکز استنادی علوم جهان اسلام (ISC) نمایه گردیده و در سال ۱۳۸۸ به سه مجله مستقل "مجله مهندسی مکانیک"، "مجله مهندسی برق"، "مجله مهندسی عمران و محیط زیست" تفکیک شد. پیرو آیین‌نامه نشریات علمی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری مصوب ۹۸/۲/۲ مجله با عنوان "نشریه مهندسی مکانیک دانشگاه تبریز" به فعالیت خود ادامه می‌دهد.

شکل ۹- وبسایت نشریه مهندسی مکانیک دانشگاه تبریز